

Sygn. akt IV U 333/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2016 roku

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Miazga

Protokolant: sekr. sądowy Monika Buźniak

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2016 roku w Nowym Sączu

na rozprawie

z odwołania J. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w N.

z dnia 07 grudnia 2015 roku, znak: (...)

w sprawie J. F. reprezentowanego przez opiekuna prawnego S. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w N.

o rentę inwalidy wojskowego

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 333 / 16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 24 października 2016 roku

Decyzją z dnia 7 grudnia 2015 roku., znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. , powołując się na przepisy ustawy z dnia 29 maja 1974 roku o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2010r. , nr 101 , poz.648 ze zm.) , odmówił J. F. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy pozostającej z związku ze służbą wojskową. Uzasadniając swoją decyzję organ rentowy powołał się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 27 listopada 2015 roku, która stwierdziła, że odwołujący jest niezdolny do pracy, ale niezdolność nie powstała w czasie służby wojskowej lub w ciągu 3 lat od zwolnienia ze służby.

Od powyższej decyzji odwołał się J. F. , działający przez swojego opiekuna prawnego S. F. , zarzucając, iż orzeczenie Komisji Lekarskiej jest dla niego krzywdzące. Podniósł , że Komisja oparła się na dokumentacji lekarskiej, będącą podstawą jego ubezwłasnowolnienia, podczas gdy już w 1988r. rozpoznano u niego zespół urojeniowy na podłożu organicznym. Ponadto leczył się już w 1982r. kiedy doznał urazu głowy w starciach ulicznych podczas wykonywania swoich obowiązków.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, podnosząc, iż odmówiono odwołującemu się renty z tytułu niezdolności do pracy pozostającej w związku ze służbą wojskową , ponieważ orzeczeniem Komisji Lekarskiej z dnia 27 listopada 2015 roku stwierdzono, że odwołujący się jest niezdolny do pracy, ale niezdolność nie

powstała w czasie służby wojskowej lub w ciągu 3 lat od zwolnienia ze służby, a odwołanie nie wnosi żadnych nowych okoliczności, które miałyby wpływ na zmianę orzeczenia lekarskiego.

Bezspornym jest, że odwołujący się J. F. , ur. (...), postanowieniem Sądu Okręgowego w Nowym Sączu z dnia 31 października 2003r. został ubezwłasnowolniony całkowicie z powodu choroby psychicznej (sygn.. akt I Ns 20 / 03).

Jego opiekunem prawnym został ustanowiony brat S. F..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

U odwołującego się J. F. zdiagnozowano :

- organiczne zaburzenia afektu i osobowości z obniżeniem sprawności funkcji poznawczych ,
- zespół zależności alkoholowej.

Stwierdzone schorzenia powodują u odwołującego się niezdolność do pracy częściowo od daty ubezwłasnowolnienia trwale. Niezdolność do pracy nie powstała w czasie odbywania służby wojskowej lub w ciągu 3 lat od zwolnienia z tej służby.

dowód: opinia biegłego psychiatry - k. 26 - 28

Ustaleń powyższego stanu faktycznego dokonał Sąd na podstawie opinii biegłego z zakresu psychiatrii, tj. o specjalności odpowiadającej schorzeniom zdiagnozowanym u odwołującego się. Sąd uznał opinię biegłego za wiarygodny dowód w sprawie i w pełni podzielił ustalenia oraz wnioski wynikające z tej opinii, którą należy ocenić jako rzetelną, fachową i obiektywną. Opinia biegłego , zdaniem Sądu , zawiera kompleksową i wyczerpującą ocenę stanu zdrowia odwołującego się i uwzględnia wpływ wszystkich rozpoznanych u niego schorzeń na zdolność do pracy. Biegły dokonał wnikliwej analizy dokumentacji lekarskiej oraz przeprowadził dokładne badanie odwołującego się. Opiniujący w sposób wyczerpujący i szczegółowy wyjaśnił podstawy i przyczyny, dla których uznał, iż schorzenia rozpoznane u odwołującego się nie czynią go niezdolnym do pracy powstałej podczas służby wojskowej. Wnioski w opinii są właściwie zinterpretowane , a sposób dojścia do przedstawionego przez biegłego stanowiska pozwala uznać opinię za jasną i przekonującą.

Biegły psychiatra w uzasadnieniu opinii podał, że odwołujący odbył służbę wojskową, a w trackie służby w (...) doznał urazu głowy. Po służbie wojskowej pracował w gospodarstwie rolnym, podejmował prace na budowach . Od okresu młodości nadużywał alkoholu z cechami uzależnienia , nie leczony odwykowo. W 1988r. był hospitalizowany w szpitalu im. B. z rozpoznaniem zespół urojeniowy na podłożu organicznym. W 2009r. leczony w szpitalu w N. z rozpoznaniem schizofrenii. Badanie oraz dostępna dokumentacja medyczna nie pozwalają na potwierdzenie rozpoznania schizofrenii. Odwołujący zdradza obecność zaburzeń psychicznych , które prawdopodobnie są skutkiem zmian organicznych w cns , wynikających z wieloletniej intoksykacji alkoholem. Nie ma żadnych podstaw do stwierdzenia związku przyczynowego obecnej niezdolności do pracy ze służbą wojskową.

Zarzuty do opinii wniósł pełnomocnik opiekuna prawnego odwołującego, podnosząc , że opinia jest niepełna i nie odnosi się do urazów głowy , jakich doznał odwołujący w czasie służby w (...). Wniósł , żeby to biegły ustalił, gdzie leczony był wówczas odwołujący i żeby biegły zwrócił się o przesłanie dokumentacji. (k. 39).

W opinii uzupełniającej (k. 46) biegły psychiatra wskazał , że wiedza medyczna nie pozwala na uznanie związku przyczynowego doznanego urazu z rozpoznanymi, rozwijającymi się w okresie późniejszym , zaburzeniami psychicznymi. Po doznaniu urazu głowy odwołujący pracował jako pracownik budowlany, systematycznie nadużywał alkoholu. Nigdy nie podjął leczenia odwykowego. W 1988r. był leczony psychiatrycznie , ale wykonywane w tym czasie badanie psychologiczne nie potwierdziło jednoznacznie obecności zmian organicznych w cns. Całość danych oraz wiedza medyczna pozwala na uznanie , że rozwijające się zaburzenia psychiczne , skutkujące koniecznością ubezwłasnowolnienia odwołującego od 2003r., wynikają z wieloletniego uzależnienia alkoholowego.

W piśmie z 19 września 2016r. (k. 61) pełnomocnik opiekuna prawnego odwołującego ponownie zakwestionował opinię biegłego psychiatry i wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego.

W kolejnej opinii uzupełniającej (k. 66) biegły psychiatra podniósł , że odwołujący nie przedłożył żadnej dokumentacji lekarskiej potwierdzającej fakt leczenia odwołującego po doznanych urazie głowy. Przedstawiona została jedynie dokumentacja z 1988r. , dotycząca leczenia w szpitalu psychiatrycznym z rozpoznaniem zespół urojeniowy na podłożu organicznym. Biegły podtrzymał w całości swoją dotychczasową opinię.

Sąd nie uwzględnił zarzutów do opinii biegłego psychiatry zgłoszonych przez pełnomocnika opiekuna prawnego odwołującego, albowiem stanowią one w ocenie Sądu wyłącznie gołosłowną i nieprzekonującą polemikę z ustaleniami wynikającymi z opinii. Do zarzutów odwołującego szczegółowo ustosunkował się biegły, wykazując słuszność wniosków swojej opinii.

Ponadto należy podkreślić , że dokumentację lekarską , na którą powołuje się pełnomocnik, powinien przedstawić on sam , a nie wskazywać , że biegły powinien sam szukać tej dokumentacji i wystąpić o jej przesłanie.

Sąd oddalił wniosek pełnomocnika opiekuna prawnego odwołującego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego psychiatry, bowiem opinia biegłego psychiatry sporządzona w sprawie jest jasna, przejrzysta i konkretna.

Pozostałe okoliczności sprawy uznał Sąd za bezsporne, bowiem nie były one kwestionowane przez strony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie J. F. nie zasługuje na uwzględnienie.

Stosownie do treści art. 30 ustawy z dnia 29 maja 1974r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 2010r. Nr 101 , poz. 648 ze zm.) inwalidą wojskowym jest żołnierz Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej , który stał się częściowo lub całkowicie niezdolny do pracy , względnie niezdolny do samodzielnej egzystencji , wskutek niezdolności powstałej :

- w czasie odbywania czynnej służby wojskowej w okresie pokoju ,
- w ciągu trzech lat od zwolnienia ze służby , jeżeli niezdolność ta jest następstwem chorób powstałych lub urazów doznanych w czasie odbywania służby wojskowej .

W zależności od przyczyny powstania inwalidztwo może powstać w związku ze służbą wojskową lub bez związku z tą służbą .

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było ustalenie, czy odwołujący jest niezdolny do pracy w związku z pełnioną służbą wojskową czy bez związku z tą służbą .

Okoliczności te, jako wymagające wiadomości specjalnych ustalił Sąd stosownie do treści art. 278 § 1 kpc na podstawie opinii biegłego lekarza sądowego psychiatry. Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało jednoznacznie, że stwierdzone u odwołującego się schorzenia czynią odwołującego się niezdolnym do pracy, ale niezdolność nie powstała w czasie odbywania przez odwołującego służby wojskowej lub w ciągu 3 lat od zwolnienia z tej służby. Zdaniem biegłego psychiatry nie ma żadnych podstaw do stwierdzenia związku przyczynowego obecnej niezdolności do pracy odwołującego ze służbą wojskową. Biegły podkreślił, że całość danych oraz wiedza medyczna pozwala na uznanie , że rozwijające się zaburzenia psychiczne , skutkujące koniecznością ubezwłasnowolnienia odwołującego od 2003r., wynikają z wieloletniego uzależnienia alkoholowego.

Za prawidłową zatem należy uznać ocenę zdolności odwołującego się do pracy dokonaną przez komisję lekarską ZUS, na której orzeczenie powołał się organ rentowy w zaskarżonej decyzji.

Mając powyższe okoliczności na uwadze Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc oddalił odwołanie.